

Ndok – Senegal

Agost 2016

Ja fa anys que viatjo a l'Àfrica durant les meves vacances d'estiu i cada cop que hi vaig m'enamoro una mica més d'aquest fantàstic continent i la seva gent que em té l'ànima robada.

Al 2012 i de la mà d'en Rafa de CC ONG, vaig fer de voluntària al orfenat de Ziniaré: van ser 15 dies intensos i esgotadors, però va ser una experiència molt enriquidora que volia repetir.

Aquest Agost vaig decidir tornar a fer un voluntariat amb CC Ong, i després de parlar-ho amb el Rafa vam convenir que anés a Ndok, una comunitat rural senegalesa d'uns 500 habitants. Hi vaig anar sola, però sabia que allà em trobaria amb altres voluntaris.

El vol va anar be, i vaig arribar a Dakar a les tres de la matinada tal i com estava previst. Allà m'esperava l'Ousman, el guia de CC Ong. L'Ousman parla espanyol i està molt acostumat a estar amb voluntaris europeus, pel que no us costarà que us hi entengueu.

Com vaig arribar a les tres de la matinada, no em va ser possible canviar moneda... però l'Ousman ho tenia previst: el taxi fins a l'alberg el va pagar ell i a l'endemà vam passar comptes.

Vaig arribar a l'alberg sobre les 4 de la matinada i vaig quedar amb l'Ousman que vindria a l'endemà sobre les 11... així podria descansar. L'Auberge és un hotelet molt agradable i les habitacions estan totalment equipades (tenen un llit còmode amb mosquitera, un bany net i fan un esmorzar molt complert.)

Segons el que vaig parlar amb el Rafa, jo havia de passar una única nit a l'hotel i marxar cap a Ndok amb autobús a l'endemà. Però l'Ousman em va plantejar agafar l'autobús cap a Ndok dos dies més tard, pel que vaig haver de fer tres nits a l'alberg. El motiu era que havia quedat amb tres voluntaris més que venien de Saint Louis i anaven també a Ndok (dos nois i una noia) i que agafarien l'autobús a mig camí... Per aquesta raó vaig fer turisme a Dakar durant dos dies.

Passats els dos dies, vam agafar l'autobús a Ndok i vam recollir els tres voluntaris a mig camí.

En arribar a Ndok ja era fosc. Jo havia demanat a l'Ousman de dormir en una habitació sola (*).. i em van acomodar en una habitació amb llit de matrimoni a casa de l'Awa amb la Aia, l'altre voluntària... L'Ousman em va dir que a l'endemà em buscaria una casa on pugues estar sola, i la veritat és que malgrat li vaig recordar varies vegades no ho va fer...

(*) No tinc cap problema amb compartir habitació, més aviat al contrari, però darrerament em costa molt dormir i m'aixeco moooltes vegades, per aquesta raó no volia estar amb ningú a qui pogués molestar. Allà has d'estar al 100% cada dia i si no descances be és impossible fer la feina ben feta.

Era una casa molt neta on vivien els avis, els pares i els vuit fills (cinc nens i tres nenes). Els nens eren molt respectuosos amb nosaltres i parlaven mínimament francès, fet que ens va ajudar a comunicar-nos amb l'Awa, que només parlava serer. Tant l'avi com el pare mai no es van

relacionar amb nosaltres... Pel 15 d'Agost va venir la Juana, una de les filles de l'àvia que vivia i estudiava a Dakar. Ella parlava també una mica d'espanyol i també ens va facilitar la comunicació amb la resta de la família.

A casa de l'Awa hi vaig estar molt a gust tret de que era una dona que es relacionava de forma molt agressiva amb les seves tres filles.. les males cares i els retrets eren el pa de cada dia i de tant en tant els queia també alguna que altre bufetada.

Pels matins ajudàvem en el que podíem, les nenes ens animaven col·laborar en les tasques diàries: escombrar, cuinar, anar a buscar aigua al pou, recollir bissap verd del dinar, fer la bugada... No us amoïneu: si no teniu ganes de fer res podeu agafar un llibre, passejar per Ndok o simplement jugar amb els nens, no es obligatori "treballar" (encara que si és molt recomanable per dues raons: conèixer de primera mà el dia a dia de la gent de Ndok i no avorrir-se)

Per les tardes anàvem a l'escola. En principi jo tenia previst fer classe d'espanyol al més grans, però va ser impossible donat que a l'escola venien nens i nenes de totes les edats i no era factible mantenir l'atenció dels grans. Finalment vam decidir fer diversos grups segons les edats: mentre un grup dibuixava o feia manualitats, l'altre grup (els mes grans) jugaven a futbol. També vam jugar a la corda, a la gallina cega, vam tocar els timbals, vam ballar i cantar...

Així vam aconseguir que aquells nens tinguessin una estona per les tardes on podien jugar i relacionar-se en lloc de treballar a casa o en les tasques del camp o simplement estar sense fer res: Ndok és un llogaret on literalment no hi ha res a fer en els moments d'oci. En definitiva, vam crear un espai on els nens podien ser nens i on els joves podien entretenir-se.

A Ndok hi ha un xaval, en Damià, que parla molt be el espanyol, ja que molts dels voluntaris que han estat a Ndok han viscut a la seva casa (la seva mare es la Siga, una bellíssima persona). És un noi molt macu i molt espavilat i sempre estarà rondant per on estigieu per ajudar-vos en el que necessiteu. Jo hi vaig fer una gran amistat, us cuidarà molt be, paraula.

Des de Ndok podeu acostar-vos a Toucar. Es tracta de un poblet amb llum i agua i diversos comerços on comprar aigua, galetes i tot el que us pugui fer falta. Està a una hora a peu des de Ndok, però podeu demanar a algú que us hi acompanyi en carreta un dimecres, aprofitant que és dia de mercat. Val la pena visitar el mercat ja que malgrat no ser un mercat molt gran està força animat. No deixeu de comprar mangos!!

A Toucar hi ha també un bar on poder prendre alguna cosa fresqueta.

Un dia abans de tornar a Dakar em vaig traslladar a Toucar i vaig fer nit a la casa de la matrona, al dispensari. Allà vaig estar amb una altra voluntària que havia hi havia estat tres dies.

L'ambient a Toucar és molt diferent: allà tens totes les "comoditats" però la vida és molt menys autèntica que a Ndok.

La gent a Ndok és molt mes humil i és més fàcil connectar amb ells encara que no parlin ni una paraula de francès. És tranquil i net. Toucar per mi, és més impersonal, més brut i molt menys tranquil que Ndok.

A la tornada no vaig contactar amb l'Oussman, ja que la voluntària amb la que estava tenia el seu propi guia, el Moussa, i vam convenir agafar plegats l'autobús cap a Dakar. L'autobús triga unes quatre hores des de Toucar a Dakar (i unes cinc des de Ndok a Dakar) i et deixa a l'estació d'autobusos de Dakar.

De tornada a Dakar, vaig aprofitar per fer les compres de rigor, passejar i fer-me una bona dutxa al mateix hotel d'arribada. La resta, sense inconvenients.

Per a més informació podeu llegir el document sobre algunes de les recomanacions que us faig. Allà faig un recull de coses molt interessants a tenir en compta per aquells voluntaris que vulgueu passar uns dies a Ndok, tant a nivell d'estada allà i a Dakar, com idees de tasques de voluntariat: material i activitats factibles, un guia recomanat (que no és l'Oussman, ja que vaig tenir algunes desavinences amb ell).. i un recull d'inconvenients que jo vaig trobar i la manera de solucionar-los.

En general, va ser una experiència molt enriquidora, de fet, l'any vinent hi torno un nou projecte que ja estic preparant. Qualsevol dubte no deixeu de posar-vos en contacte amb mi.

Sònia Busquets